

KIRKENS STILLING TIL HOMOSEKSUALITET – OGSÅ ET ØKUMENISK ANLIGGENDE

Debatten om kirkens stilling til homoseksualitet er for tiden aktuel i folkekirken. Det samme er tilfældet i en lang række kirker fra forskellige kirkesamfund verden over. I nogle kirker har spørgsmål ført til store interne spændinger og enkelte steder ligefrem splittelse, som det fx er sket i de anglikanske kirker i Nordamerika.

Det lutherske Verdensforbund (LVF) holder generalforsamling til sommer, og her vil spørgsmålet om kirkernes stilling til homoseksualitet helt sikkert også komme til at fylde meget i debatterne. Der findes ingen fælles luthersk holdning til emnet, og ligesom i mange andre kirkesamfund er der meget langt mellem de forskellige synspunkter, som er repræsenteret inden for samme kirkefamilie.

Inspiration fra søsterkirker

Blandt så meget andet er spørgsmålet om kirkens stilling til homoseksualitet altså også et økumenisk anliggende: ligesom spørgsmålet kan have interne konsekvenser i den enkelte kirke, således kan det også have økumeniske konsekvenser, hvad den ene og den anden kirke beslutter vedr. fx vielse af homoseksuelle.

Spørgsmålet om kirkens stilling til homoseksualitet har i hvert fald på to måder en økumenisk relevans. For det første er der en del ressourcer at hente fra mellemkirkelige kontakter og internationale kirkelige organisationer, som kan være til inspiration i de interne drøftelser i folkekirken. Det gælder ikke mindst LVF, som bl.a. har behandlet spørgsmålet om det eventuelt kirkeadskilende i forskellige holdninger til homoseksualitet ud fra et specifikt luthersk synspunkt. LVF tager ikke stilling for eller imod fx vielse af homoseksuelle, men pointen er, at spørgsmålet i sig selv ikke burde have kirkeadskilende karakter ud fra en luthersk forståelse af kirkens enhed. Der ligger grundige teologiske overvejelser bag LVFs arbejde, som er ressourcer, der stilles til rådighed til bistand for kirkernes egne drøftelser.

Åben debat fremmer forståelsen

For det andet har spørgsmålet om kirkens stilling til homoseksualitet økumenisk relevans alene af den grund, at kirkernes måde at inddrage og informere søsterkirker på kan have betydning for kirkernes fortsatte gode forhold. Det betyder ikke, at mellemkirkelige kontakter skal blive en bremseklods for beslutninger, man selv finder rigtige, men hvis søsterkirker og samarbejdspartnere løbende inddrages og informeres om den interne proces i fx folkekirken, vil det også skabe større forståelse efterfølgende, selvom synspunkterne måske stadig står langt fra hinanden.

Mange kirker verden over står med de samme drøftelser og de samme spændinger, når det drejer sig om vielse af homoseksuelle. I det mellemkirkelige engagement i Det lutherske Verdensforbund og andre kirkelige organisationer, kan folkekirken med fordel lære af andres gode og dårlige erfaringer. Dette udsyn er med til at føre debatten på et højt og kvalificeret niveau, også i Danmark.

Af Jan Nilsson

- ▶ "Kirker mod fattigdom", side 2
- ▶ Et nyt mellemkirkeligt råd, side 2
- ▶ Folkekirkens nye mellemkirkelige råd konstituerer sig, side 3
- ▶ Fra eurocentrisk til polycentrisk kristendom, side 3
- ▶ Kort nyt, side 3
- ▶ Boganmeldelse, side 4
- ▶ Opsang, side 4

Hanna Broadbridge, ny formand for Folkekirkens mellemkirkelige Råd

NYT udgives af Folkekirkens mellemkirkelige Råd
www.interchurch.dk

Må frit gengives med angivelse af kilde.

Artiklerne er ikke nødvendigvis udtryk for Folkekirkens mellemkirkelige Råds holdning.

Abonner på Nyt via e-mail

”KIRKER MOD FATTIGDOM”

I 2010 sætter Folkekirkens mellemkirkelige Råd i samarbejde med Dansk Diakoniråd fokus på fattigdom og social udstødelse i projektet ”Kirker mod Fattigdom”. EU har udråbt 2010 til at være fattigdomsåret. Dermed sætter EU-institutionerne midler af til dette område, samtidig med at regeringer og ministerier i medlemslandene samt organisationer på mange niveauer arbejder intensivt med netop dette emne.

Også kirkerne rundt om i Europa slår et ekstra slag for fattigdomsbekæmpelsen i år. Det diakonale arbejde, som i forvejen har en stor plads i mange kirkers dagligdag, bliver trukket frem i lyset, og man benytter lejligheden til at lave oplysningskampagner, indsamlinger og i det hele taget tage et emne op, som ofte bliver glemt i den daglige debat.

Folkekirkens mellemkirkelige Råd ser en opgave i at formidle kontakten mellem det europæiske arbejde på feltet og det kirkelige arbejde på sogneplan i Danmark.

Fra Europa til Danmark

I Kommissionen for Kirke og Samfund – en del af Konferencen for Europæiske Kirker – søger man at samle et billede af, hvordan kirkerne arbejder med fattigdomsbekæmpelsen og den sociale udstødelse. Dette arbejde foregår på tværs af kirkeskel og i samarbejde med den protestantiske organisation Eurodiakonia og de katolske COMECE og Caritas. En del af opgaven er at sørge for, at EU's parlament, kommission og embedsværk bliver opmærksomme på kvaliteten af det diakonale arbejde, og derfor øger fokus herpå, også politisk.

Fra Danmark til Europa

På Danske Kirkedage i Viborg deltog ”Kirker mod fattigdom” med en fotoudstilling, som indfangede og fremstillede den åbenlyse fattigdom og den skjulte fattigdom i Danmark. Målet var at skabe opmærksomhed omkring nuancerne i det danske fattigdomslandskab. Ensomhed og social udstødelse hører med til det brogede billede, sammen med psykisk ustabilitet og økonomisk underskud.

Kommissionen for Kirke og Samfund under KEK i Bruxelles har valgt at bruge billederne om den skjulte fattigdom på en udstilling i Europaparlamentet til september. Med disse billeder som bidrag, bliver det understreget, at fattigdom er et meget mere udbredt fænomen, også i Nord- og Vesteuropa, end man normalt regner med.

Læs mere om fattigdomsåret på www.kirkermodfattigdom.dk

Af Rebekka Højmark Jensen

ET NYT MELLEMKIRKELIGT RÅD FORMANDENS HJØRNE

For kort tid siden gik et nyvalgt mellemkirkeligt råd i gang, fyldt med arbejdslyst, energi og engagement.

Vi er alle denne gang valgt af Stiftsrådene, nogle direkte og andre indirekte, og pålagt den nye opgave det er at repræsentere de nye stiftsråd, som trådte i funktion i slutningen af sidste år.

Hvad har vi af forhåbninger og visioner?

Jeg kan ikke beskrive hvad de øvrige medlemmer har drømme eller forventninger om, men mine egne lægger jeg velvilligt frem. Jeg ser Folkekirkens Mellemkirkelige Råd som en slags kirkens ambassade, hvor vi formidler ud, hvad der rører sig i det danske kirkeliv, og hvad der er af interesse dér hvor mødet sker, men også at formidle hjem til vore egne stifter, provstier og menigheder hvad der sker eller rører sig i det fremmede. Som enhver ambassadør eller kulturattaché oplever, så er der rolige perioder, hvor alting glider støt og roligt, men pludseligt opstår der problemer, der skal løses – og gerne til alles rimelige tilfredsstillelse.

Vi skal i mødet med det fremmede være fuldt ud klar over, hvad vi kommer fra, og hvad vi som dansk folkekirke står for. Det er ikke altid nemt, da den danske folkekirke er meget rummelig. Det har været dansk tradition i over hundrede år, og denne rummelighed skal vi være glade for.

Vores opgave er også at være lyttepost for hvad der sker uden for landets grænser, og hvad der sker i de kirker i Danmark som ikke er den danske folkekirke. Vi skal være et slags bindeled mellem Folkekirken og andre kirker og kirkesamfund.

Vi skal deltage i de debatter som vedkommer os – i større eller mindre grad. Vi skal indgå i de fællesskaber som er relevante for os. Vi skal også formidle til andre hvad der netop nu er vigtigt for og i den danske folkekirke og hvordan vi anskuer de problemer vi sidder med, det være sig teologiske, økumeniske og praktiske. Vi skal være igangsættere eller fødselshjælpere for de mange andre, der lokalt eller på anden vis vil bygge bro mellem kirker og forskelligheder i opfattelse og tradition.

I rådet skal vi finde hinandens stærke sider og gøre brug af dem og hjælpe til med den ekspertise som vi alle har, om end er af forskellig art. Vi er 5 læge personer, med en bred kirkelig og teologisk interesse, og 5 aktive teologer + 3 biskopper. Så diskussionerne vil gå højt og spænde vidt, hvilket jo også er en helt essentiel del af den danske folkekirke.

Af Hanna Broadbridge

FOLKEKIRKENS NYE MELLEMKIRKELIGE RÅD KONSTITUERER SIG

Det nyvalgte mellemkirkelige råd, der tiltrådte 1. april 2010, har konstitueret sig.

Hanna Broadbridge, lektor i engelsk, blev enstemmigt valgt som formand. Hanna Broadbridge er udpeget af Stiftsrådet for Århus Stift og har indtil nu siddet i Rådet i seks år. Pens. Studielektor og tidligere formand for Rådet, Paul Verner Skærved, Fyens Stift, blev valgt som næstformand. Som kasserer valgte Rådet generalsekretær Torben Larsen, Københavns Stift.

Folkekirken mellemkirkelige Råd består af en repræsentant for hvert af de ti stifter, en repræsentant for Kirken i Grønland samt to biskopper udpeget af kirkeministeren, i alt 13 medlemmer. På deres møde den 5. maj nedsatte Rådet de arbejdsgrupper, som de næste fire år skal vejlede Rådet i deres arbejde.

Af Rebekka Højmark Jensen

FRA EUROCENTRISK TIL POLYCENTRISK KRISTENDOM

Plenarforsamling i Edinburgh 2010. Foto: © Gary Doak/WCC

2010 er året, hvor kristne over hele verden fejrer hundredåret for en af de første store mellemkirkelige samlinger i nyere tid. I 1910 mødtes repræsentanter for stort

set alle kristne kirkesamfund i Edinburgh, Skotland, for at drøfte og aftale missionsstrategier under mottoet "En kristen verden i dette århundrede". Langt størstedelen af deltagerne var dengang fra Europa og USA.

Som bekendt lykkedes det ikke at kristne hele verden i det 20. århundrede, men det missionsarbejde, som tog udgangspunkt i Edinburgh 1910 har i dag resulteret i kirker i alle verdens afkroge. Derfor er fejringen af hundredåret da heller ikke kun en sag, som alene fejres af europæere og amerikanere og ikke alene i Edinburgh. I 2010 er der planlagt fejring på alle kontinenter i erkendelse af, at kristendommen i 2010 ikke er en europæisk, men en global religion.

Af Jørgen Skov Sørensen

Kort nyt

Generalforsamling i LVF

Den 20.-27. juli afholder Det lutherske Verdensforbund generalforsamling i Stuttgart. Mødet bliver holdt under temaet "giv os i dag vort daglige brød". Denne bøn fra Fadervor skal udfordre

de delegerede til at definere svar på de trusler, kirkerne møder i hverdagen, fx social eksklusion, fattigdom, mangel på vand, HIV og AIDS, globalisering, interreligiøse konflikter og brud på menneskerettigheder.

Ledige stillinger

På www.interchurch.dk er der i øjeblikket opslået flere ledige stillinger. Både hos Kirkernes Verdensråd, Det lutherske Verdensforbund og Konferencen for Europæiske Kirker søger man nye ansatte.

Folkekirken tiltræder Porvoo Fællesskabet

Den 3. oktober 2010 underskrives Porvoo-erklæringen, og folkekirken bliver derved fuldgældigt medlem af dette fællesskab mellem lutherske og anglikanske kirker. Underskrivelsen ligger i forlængelse af en åben festgudstjeneste i Københavns domkirke kl. 10:00, hvor repræsentanter fra de øvrige kirker i Porvoo Fællesskabet vil deltage.

Folkekirken og EU

I samarbejde med Grundtvigsk Forum planlægger Folkekirken mellemkirkelige Råd en konference på Vartov i København den 19. november, hvor kommunikationen mellem EU og folkekirken bliver sat til debat. Alle er velkomne!

En bøn udøfra

Gud,
Forstør mit hjerte
Så det må blive stort nok
Til at modtage din store kærlighed...

Bøn fra Afrika

HYMNS IN ENGLISH - A SELECTION OF HYMNS FROM THE DANISH HYMNBOOK

Anmeldelse

Vi synger sjældent danske salmer på engelsk i Den Danske Kirke i London. Til vielser og bisættelser synger vi danske salmer på dansk og engelske salmer på engelsk. Vi sidder som regel ned og synger dansk, og står op og synger engelsk. Det lyder rodet, men det fungerer fint.

Danske salmer er bedst på dansk, også i vores sammenhæng, for ingen steder udtrykkes det klarere og bedre, hvad vi er rundet af. Barndom, ungdom og alderdom, fædreland og moders mål; det bringes alt sammen op i udlandsdanskeren, når han synger.

Men den salmeskat, der kan bringe det op, vil man gerne kunne dele med andre, f.eks. sin engelske ægtefælle og børn. Edward Broadbridge's "Hymns in English" gør det muligt. Der er tale om 55 danske kernesalmer i en meget fin oversættelse, som på en gang loyalt og sangbart formidler salmernes poesi og teologi. Prøv at synge hans oversættelse af "Påskeblomst! Hvad vil du her?" eller "Se, nu stiger solen af havets skød": *O that I dare hold you, a day so bright,/ call you by your names, my soul's true delight,/ all those treasured names I alone know best:/ Mother, sister, precious: my love most blessed!*

Det er ikke let at oversætte poesi, og da slet ikke nationalt arvegods som salmerne, og Broadbridge fortjener ros og tak for sin præstation.

Det gør også Liselotte Horneman Kragh, hvis oversættelse af de kirkelige ritualer findes i bogens

anden del. I London har vi hidtil brugt den oversættelse, som findes bl.a. på Folkekirkens mellemkirkelige Råds hjemmeside, og den har trængt til en afløser. Den er tæt på de danske formuleringer, og det kommer nogle steder til at lyde ordknap og tørt.

Liselotte Horneman Kragh har forsøgt et mere mundret engelsk, og det fungerer de fleste steder rigtig godt. I vielsesritualet er andet led i tilspørgslen samt forkyndelsen af ægteskabet blevet "angliciseret", så det ligger tættere på de formuleringer, der bruges i Church of England. F.eks. bliver parret spurgt, om de vil elske og ære hinanden "for better or for worse" og ikke, som i den gamle oversættelse, "in prosperity and adversity". Tilnærmelsen til engelsk tradition er ikke en dyd i sig selv, men i vores sammenhæng vil det vække til genkendelse.

Og så vil det glæde den del af menigheden, som plejer at hoppe forskrækket på bænken, når vi under dåben bekender os til "the Holy Catholic Church". Med Liselotte Horneman Kraghs oversættelse siger vi nemlig "the Holy Christian Church".

Det Kgl. Vajsenhus' Forlag
København 2009
248 kr.

Af Else Hviid, præst ved Den Danske Kirke i London.

OPSANG!

Et fælleskirkeligt engagement er vigtigt for folkekirken af flere årsager.

Manglende enhed i kirken modsiger forsoningen i Kristus og hindrer forligelsens tjeneste. Alle kristne kirker står med en fælles mission og opgave. I en situation hvor den kristne tro har en vigende plads i befolkningen i den vestlige kultur, og andre religioner med stigende styrke melder sig på banen, har hverken folkekirken eller andre kirkesamfund råd til at undvære gensidig inspiration, erfaringsudveksling og ressourceuddeling, herunder også fællesskabet med den 3. verdens voksende kirker.

Intet kirkesamfund besidder fuld indsigt i Kristusmysteriet. Ingen af os har monopol på Gud. Fællesskabet på tværs af kirkerne beriger og udvider den kristne erkendelse af Gud og gør tilbedelsen mere

fuldtonende. Går vi konfessionel enegang risikerer vi at blive teologisk farveblinde. De tidlige kirkefædre, middelalderens mystikere, reformationens fædre og besværlige sociale profeter i nyere tid er grene på det samme træ. Selv om der blæser nye vinde, kendetegnes mange sogne stadig af en berøringsangst for det, som er anderledes og sidder fast i forældede polariseringer i forhold til andre kirker.

Med basis i den af Gud skænkede enhed i Kristus og med den fulde enhed som fremtidigt eskatologisk mål, må vi i al skrøbelighed og foreløbighed bede og arbejde i overensstemmelse med Jesu ypperstepræstelige bøn om enhed.

Af Morten Munch, sognepræst i Værløse, teologisk konsulent i DanskOase.